

VESELÁ HUDEBNÍ POHÁDKA O HLOUPÝCH ZVÍŘÁTECH,
KTERÁ BY KLIDÁNKO MOHLA BÝT LIDMI.
PRO DĚTI OD ČTYŘ LET.

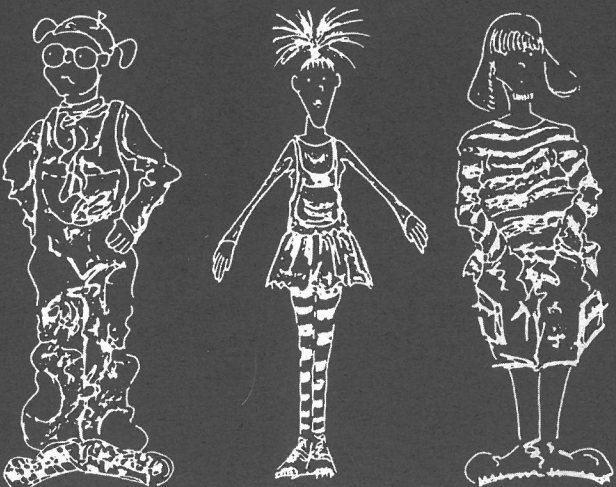
Miroslav
Pokorný

KDO JE NEJHLOUPĚJŠÍ?

režie: Miroslav Pokorný, scénografie: Jarmil Škvrna, René Dubovský, hudba: Petr Moravec, světla a zvuk: Michal Puha, hrají: Alena Kočová (*Liška*), Renáta Kytířová (*Pes Klára*), Vratislav Hadraba (*Pes Hektor*), Miroslav Pokorný (*Gramofonový lupič*).

Pohádka *Kdo je nejhloupější?* se určitě bude líbit nejmenším divákům, protože v ní není nouze o legraci, pěkné písničky i bláznivé honičky.

Dva vykutálení psi – Hektor a Klára – svádějí každodenní boje se všemi mastmi mazanou Liškou. Dělalí si naschvály, líčí na sebe pasti a snaží se dokázat tomu druhému, že je nejhloupější na světě. Brzy se však ukáže, že největší hlupák je ten, kdo chce přechytračit ostatní, kdo se vyvyšuje nad druhé a bojuje nečestným způsobem. Protože podrazáctví se nezřídká obrátí proti tomu, kdo je používá – třeba tím, že ztratí všechny kamarády a zůstane úplně sám. S humorným nadhledem se dětem dostane poučení, že lež má krátké nohy a že vychytralost na účet druhých se – alespoň v pohádkách – nevyplácí

kontakt:

Divadlo AHA!
občanské sdružení
Jedličkova 1398
289 22 Lysá nad Labem
e-mail: info@divadloaha.cz

www.divadloaha.cz

manažer souboru:
Lucie Okoličányová
tel.: 0604 621 736

umělecký šéf:
Miroslav Pokorný
tel.: 02/684 52 21
0325/551 013

divadlo
aha!

TRAGIKOMEDIE O LIDECH, KTERÍ PÍSKAJÍ, ABY SE MOHLO TANČIT, A O TĚCH, KTERÍ TANCUJÍ, JAK KDO PÍSKÁ.

Slawomir
Mrożek

TANCO

režie: Miroslav Pokorný, překlad: Helena Stachová, hudba: Petr Moravec, scéna a kostýmy: Jarmil Škvrna, zvuk: Miroslav Pokorný ml., světla: Vít Pokorný, hrají: Jarmil Škvrna (*Artur*), František Jirousek (*Stomil*), Melánie Moravcová (*Eleonora*), Terezie Palková (*Ala*), Jaroslav Albin Procházka (*Eda*), Alena Kočová (*Evženie*), Zdeněk Pech (*Evžen*).

Jednoho dne se Mrożek probudil a vymyslel úžasnou ptákovinu: podivnou rodinku, v jejíž domácnosti je všechno tak nějak vzhůru nohama. Babička v minisukni masť karty se záhadným pobudou Edou, o němž nikdo netuší, kde se v jejich bytě vlastně vzal. Excentrický umělec s destruktivními sklony Stomil ohrožuje okolí svými tvůrčími experimenty, jeho žena Eleonora děsí rodinu svou totální bezduchostí. Chameleónský strýček Evžen ustrašeně pobíhá po bytě, který je přeplněn množstvím zbytečného harampádí, včetně monstrózního katafalku, jenž zůstal v obydlí od smrti dědečka. K dovršení všeho chaosu vpadne do bytu naivní a snadno zamilovatelná dívka Ala.....

Mistrovským způsobem nás Mrożek uvádí do světa ohraničeného nejen čtyřmi stěnami, ale zejména otupělostí jeho obyvatel. Do světa, ve kterém už není možné nic, protože je možné úplně všechno. A právě do takového světa vstupuje nejmladší člen rodiny – syn Artur, aby napravil všechno, co jeho předkové zpackali. Divadlo AHA! přijalo příběh o diktátorském idealistovi Arturovi, potrefenému zbožnou snahou dát světu smysl a obšťátnit lidstvo řádem, jako fundament k úvahám o vlastní existenci ve společnosti, kde také přestaly platit normy, ideje a zásady. Ve společnosti, kde kraluje chaos, zadupávající lidskou důstojnost, cit a lásku.

ÚŽASNĚ ÚCHYLNÁ KOMEDIE O TOM, ŽE NEJDŘÍV SE MUSÍ ŽÍT, ABY SE PAK SMĚLO UMŘÍT. A NAOPAK.

Jean
Genet

SLUŽKY

režie a scénografie: Miroslav Pokorný, překlad: Anna Fárová a Jan Gillar, kostýmy: Zuzana Růžičková, zvuk: Vít Pokorný, světla: Pavel Michalik, hrají: Terezie Palková (*Milostivá paní*), Kryštof Čeřovský (*Pán*), Vratislav Hadraba (*Claire*), Jiří Laštovka (*Solange*).

Do tajemného domu přicházejí dva najatí herci, aby za peníze, podle připraveného scénáře a pod dohledem záhadného muže zavraždili těžce nemocnou a ochrnutou paní. Herci si obléknou kostýmy Služek a pustí se do inscenování vražedného dramatu. Za podezřelých okolností se však z bezbranné oběti stává nebezpečný soupeř a z vrahů ponížení štvanci.

Genetovu tmavočernou a šokující komedii Služky nastudovalo divadlo AHA! v roce 1998, a za tu dobu ji s úspěchem uvedlo na mnoha českých scénách. Skrze originální a absurdní optiku autora dostává publikum šanci nahlédnout až na samé dno lidského svědomí, ovládaného těmi nejnižšími pudy, ukrytými v našich duších.

TRAGIKOMICKÁ GROTESKA O HLEDÁNÍ RADOSTI A PRAVDY, A O NACHÁZENÍ KRUTOSTI, ZLOBY A NENÁVISTI, ČÍHAJÍCÍCH V KAŽDÉM Z NÁS

Slawomir
Mrożek

TANCOVÁČKA

režie: Miroslav Pokorný, překlad: Helena Stachová, scénografie: Jarmil Škvrna, hudební improvizace: Zdeněk Hospodka, hrají: Jarmil Škvrna, Karel Zima, Karel Koula

Tři mladíci se vloupají do neznámé místnosti. Aby si užili života, chtějí pro sebe uspořádat tancovačku. Touží se pobavit – za všech okolností a za každou cenu. Jejich sobecká snaha užít si a pěkně se vyřádit se jim však poněkud vymkne z rukou.

Tragikomedie věhlasného polského dramatika Slawomira Mrożka je mistrnou a vtipnou alegorií o hledání smyslu života, což by ještě samo o sobě nebylo nic objeveného, kdyby se autorovi nepodařilo v brilantní zkratce pojmenovat svůj nemilosrdný názor na jevy veskrze nepojmenovatelné, jako jsou zlo, pravda, egoismus a touha po štěstí.

DRAMATICKÁ ZPOVĚĎ DVOU ZBLLOUDILÝCH DUŠÍ

Daniela
Fischerová

NÁHLĚ NEŠTĚSTÍ

režie, scénografie a hudební improvizace: Miroslav Pokorný, světla: Vít Pokorný, hrají: Terezie Palková (*Niobé*) a Vratislav Hadraba (*Job*).

Náhlé neštěstí nemá nikdo rád. Každá Jobova zpráva, která bez ohlášení dopadne na naše hlavy, v nás zanechá hluboké a často nezhojitelné jizvy, ale zároveň nás podrobí těžké zkoušce, v níž nemusíme – leč zaplatbůh i můžeme – obstát. V hořkosměšném dramatu Daniely Fischerové jsou "náhlým neštěstím" postiženy dvě opuštěné a zbloudilé duše, které jakoby se rozhodly nést na svých pochroumaných bedrech i naše smutky, trable a rány osudu.

Niobé – podle řeckých pověstí sipylská královna a dcera poloboha Tanta a Job – jedna z čelných postav Starého Zákonu, se setkávají v psychiatrické léčebně, aby zkoumali podíl svých vin na vlastních zpackaných životech, ale i na zmarněných osudech svých bližních. Jejich nemilosrdná zpověď obnažuje i ta nejskrytější bolavá místa každého z nás.

V inscenaci, která je filosofickou metaforou o dvou zcela odlišných postojích k vlastnímu životnímu údělu, se její tvůrci zamýšlejí nad otázkami lidské existence, nad potřebou víry a nad šancemi člověka čelit svému Osudu či Boží vůli. Činí tak svébytnými divadelními prostředky, jimž přes neradostnost tématu nechybí ani humor – pravda, trochu trpký.

